

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 116/06-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. A. Z., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. Č., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 **p o r u š i l** právo Ing. A. Z., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. A. Z. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Nitra **p o v i n n ý** jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. A. Z. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta JUDr. J. Č., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 29. marca 2006 č. k. I. ÚS 116/06-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. A. Z., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. Zo sťažnosti vyplynuli nasledovné relevantné skutočnosti: *«(...) Dňa 25. 05. 1995 som podala na OS v Nitre návrh na vysporiadanie BSM pod sp. zn. 18 C 96/95. Do dnešného dňa toto konanie nebolo z dôvodu zbytočných prieťahov ukončené.*

Vo svojom návrhu som žiadala vysporiadanie BSM (...), pričom som žiadala aj vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal s nehnuteľnosťou nakladať. Súd predbežné opatrenie nevydal, čo umožnilo odporcovi medzičasom nehnuteľnosť zaťažiť. Od roku 1995 poberá úžitok z prenájmu priestorov v tejto nehnuteľnosti, čo činí od 01. apríla 1995 do 31. januára 2006 príjem z prenájmu v sume 6.320.100,- Sk, pričom mesačné nájomné činí sumu pribl. 100.000,- Sk. Všetky tieto finančné prostriedky požíva odporca. Ja som sa za rovnaké obdobie viackrát ocitla vo finančnej tiesni a keďže som bola zodpovedná aj za výchovu nášho dieťaťa, niekoľkokrát som musela zmeniť zamestnania a dočasne som bola aj evidovaná na úrade práce.

Okresný súd v Nitre na základe podania návrhu odporcu zo dňa 17. 1. 1998 začal konanie 16 C 163/98 na určenie vlastníctva. Odporca v tomto konaní tvrdil, že vlastní

listinu na preukázanie tej skutočnosti, že je so mnou bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti iba v jednej polovici a že v druhej polovici je vlastníkom nehnuteľnosti sám. Toto podanie bolo účelové a malo slúžiť iba na prerušenie konania o vysporiadaní BSM. (...) Tento spor sa ťahal 6 rokov. Keď odporca v konaní 18 C 96/95 požiadal o prerušenie konania do skončenia uvedeného konania 16 C 163/98, súd mu vyhovel a ani nežiadal predloženie listiny na podloženie svojho tvrdenia, aj keď som súd na účelovosť tohto podania upozorňovala. (...) Pritom súd bol oprávnený v konaní 18 C 96/95 riešiť aj otázku vlastníctva nehnuteľnosti, riešenej v konaní 16 C 163/98 (§ 135 ods. 2 OSP).

Na základe môjho nového návrhu na vydanie predbežného opatrenia v roku 2005 súd predbežné opatrenie vydal a zakázal odporcovi s nehnuteľnosťou nakladať. Zároveň ho zaviazal mi vyplatiť 3.160.050,- Sk, čo odporca do dnešného dňa neurobil.

Podľa § 6 OSP má súd v konaní postupovať tak, aby ochrana práv účastníkov bola rýchla a účinná. V konaní 18 C 96/95 dochádza k porušovaniu tohto ustanovenia, konanie sa zbytočne predlžuje a odročuje. (...)

Uvádžam niektoré skutočnosti spôsobujúce prieťahy v konaní:

- Súd viackrát konanie odročil bez pojednávania vo veci, aj keď sa dostavili obidve strany sporu (listy č. 130, 155, 170, 174). Nekonanie súdu vidieť aj z dĺžky pojednávania, napr. list č. 178 – 20 min., list č. 226 – 15 min., a list č. 356 – 10 min. (pričom na tomto pojednávani sa zúčastnili obidve strany sporu spolu s právnymi zástupcami). Pre mňa odročenie znamená okrem neúmerného predlžovania sporu ďalšiu cestu z B. do N. a späť.

- Dodnes neboli ohodnotené napríklad 3 automobily patriace do BSM, ktoré odporca medzičasom predal. Ich ohodnotenie som žiadala 8. 7. 1996, 23. 2. 1999 a 16. 6. 1999. Po predaji som požadovala, aby odporca do spisu doložil kúpno-predajné zmluvy, pričom odporca doložil iba jednu. Doloženie ostatných dvoch žiada súd od 22. 10. 2004.

- Počas konania odporca viackrát zakladal do spisu návrh na mimosúdne vysporiadanie BSM, čo slúži ako zámienka na predlžovanie súdneho konania. Aj keď tieto návrhy odporcu nespĺňajú ani náležitosti takéhoto návrhu, súd konanie odročuje.

- Okresný súd nijako nepenalizuje odporcu, ak nepredloží požadované doklady v určenom čase, aj keď tento lehotu nikdy nedodrží. Tým súd umožňuje odporcovi predlžovať súdne konanie bez akejkoľvek ujmy.

- O nepripravenosti súdu na pojednávanie svedčí napríklad skutočnosť, že na 20. 2. 2006 súd predvolal svedkyňu - moju 75-ročnú matku, ktorej prikázal priniesť zmluvu o pôžičke zo dňa 3. 2. 1992. Moja matka vypovedala 25. 9. 1996 (č. l. 116) a požadovaná nájomná zmluva sa nachádza na č. l. 115. (...)

Počas súdneho konania som viackrát podala sťažnosť na prieťahy v konaní. (...)

Keďže Okresný súd nevyhovel môjmu návrhu na vydanie predbežného opatrenia v roku 1995, do vydania predbežného opatrenia v decembri 2004 je už nehnuteľnosť zaťažená záložným právom. (...)

Aj keď Okresný súd vo svojom uznesení zo dňa 10. 2. 2005 ustanovil znalca na vypracovanie znaleckého posudku na zistenie skutočnej trhovej ceny nehnuteľnosti s lehotou 20 dní, v tejto lehote vypracovaný nebol. Až po mojej urgencii bol posudok doručený súdu dňa 2. 5. 2005. (...)

Uvedený postup Okresného súdu v Nitre je porušením ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal rozhodnutie:

1. Základné právo Ing. A. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Nitre prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Ing. A. Z. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.100.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd v Nitre povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ing. A. Z. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia.»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jej predsedníčkou Mgr. A. H., listom z 24. apríla 2006 sp. zn. Spr. 482/06 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 18. mája 2006.

2. 1. Predsedníčka okresného súdu uviedla chronológiu vykonaných úkonov v napadnutom konaní, ako aj nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Z obsahu spisového materiálu, ktorý má v súčasnosti 486 strán a postupnosti jednotlivých úkonov je zrejmé, že súd konal vo veci plynule a bez zbytočných prieťahov.

K ďalším námietkam sťažovateľky uvedeným v sťažnosti oznamujeme nasledovné:

Celková dĺžka konania bola ovplyvnená viacerými okolnosťami, okrem iného i pasívnym prístupom účastníkov konania. Podľa stanoviska zákonného sudcu JUDr. J. K. sa navrhovateľka začala správať aktívne až od júna 2004, dovtedy bola pasívna. Z celkového počtu 20-tich vytýčených pojednávaní sa navrhovateľka ani jej právna zástupkyňa na ôsmich z nich (4. 6. 1996, 8. 7. 1996, 17. 7. 1997, 27. 11. 1997, 15. 10. 1998, 19. 11. 1998, 8. 3. 2005 a 20. 1. 2006) nezúčastnila a pojednávania boli odročené.

Za okolnosť, ktorá podstatnou mierou predĺžila konanie bolo prerušenie konania na dobu viac ako 4 roky (od 15. 3. 2000 do 24. 6. 2004). Rozhodnutie o prerušení konania bolo doručené účastníkom resp. ich právnym zástupcom, ktorí voči tomuto postupu súdu nenamietali a odvolanie nepodali. Navrhovateľka, pokiaľ sa domnievala, že nie je daný dôvod pre prerušenie konania, alebo ide iba o účelový postup (čo tvrdí teraz), mala možnosť podať odvolanie, avšak neurobila tak a rozhodnutie súdu plne rešpektovala. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 8. 2000 a účastníci konania i súd ním boli viazaní. Od 15. 3. 2000 až do 23. 6. 2004, kedy bolo konanie vo veci 16 C 163/98 právoplatne ukončené, súd v merite veci nekonal a ani nemohol, pretože mu v tom bránilo právoplatné rozhodnutie o prerušení konania. V dôsledku právoplatného rozhodnutia súdu nastal zákonný stav, kedy sa s poukazom na § 111 ods. 1 OSP nevykonávajú pojednávania a neplynú lehoty, preto nemôže byť táto doba považovaná za prieťahy v konaní.

Podľa stanoviska zákonného sudcu ide o spor skutkovo a právne zložitý a náročný na dokazovanie, a to najmä preto, že účastníci konania menia svoje stanoviská a sústavne podávajú návrhy na doplnenie dokazovania. Taktiež v priebehu konania došlo k zmene petitu návrhu, v zmysle ktorého je predmetom konania nielen vyporiadanie BSM, ale i vydanie vecí patriacich do vlastníctva navrhovateľky a zaplatenie finančnej náhrady za prenájom nehnuteľnosti patriacej do BSM. Vo veci bolo už vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie, vrátane dokazovania znaleckého, v rámci ktorého bolo ustanovených päť súdnych znalcov. Nakoľko navrhovateľka má trvalé bydlisko mimo okresu tunajšieho súdu

a na pojednávaniach sa vždy nezúčastňovala, v záujme zabezpečenia jej stanoviska súd nariad'oval jej vypočutie aj cestou dožiadaného súdu.

Za dôležité pre posúdenie predmetnej ústavnej s'ťažnosti považujem i to, že súd dočasne upravil pomery účastníkov konania a to právoplatným a vykonateľným predbežným opatrením č. k. 18 C 96/1995-238 zo dňa 1. 12. 2004 a predbežným opatrením č. k. 18 C 96/1995-442 zo dňa 1. 1. 2006, ktoré nie je právoplatné, ale dňom 30. 1. 2006 je vykonateľné a na základe neho sa vedie na Okresnom súde v Nitre exekúcia pod sp. zn. 15 Er 122/2006. Na základe predbežného opatrenia č. k. 18 C 96/1995-238 sú dočasne, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, upravené pomery účastníkov konania. Z listu vlastníctva na nehnuteľnosti, ktorých sa predbežné opatrenia týka nevyplýva, že by v priebehu konania o vyporiadanie BSM došlo k ich zaťaženiu. (...)

Rozhodnutie vo veci ponechávame na úvahu Ústavného súdu, avšak žiadame, aby zbral do úvahy horeuvedené skutočnosti. Zároveň oznamujem, že v zmysle § 30 ods. 1 a 2 Zák. č. 38/1993 Z. z., netrvám na tom, aby sa o prijatej s'ťažnosti konalo verejné ústne pojednávanie, nakoľko od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. (...)

2. 2. Právny zástupca s'ťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„(...) Najskôr k viacerým pojednávaniam, ktoré uvádza Okresný súd Nitra vo svojom vyjadrení podávam nasledujúce informácie:

- 20. 09. 1995: pojednávanie sa podľa mojej pamäti neuskutočnilo; predvolanie na pojednávanie účastníkov ani zápisnica z údajného pojednávania sa v spise nenachádzajú;

- 21. 11. 1996: pojednávanie bolo na č. l. 125 zrušené;

- 20. 01. 2006: pojednávanie sa nikdy neuskutočnilo. Predvolanie na pojednávanie som neobdržala. Z inej písomnosti súdu som sa dozvedela, že pojednávanie by malo byť, keď som sa informovala u sudcu telefonicky, ten mi oznámil, že pojednávanie nebude;

- 21. 05. 1996: navrhovala som, aby súd zaviazal odporcu predložiť doklady o investičnom majetku. Súd dôkaz nevykonal a doklady doteraz nie sú v spise založené;

- 08. 07. 1996: navrhla som znalecké dokazovanie na hodnotu motorových vozidiel a na hodnotu zásob a investičného majetku. Súd ani jeden z týchto dôkazov nevykonal;

- 17. 07. 1997: *nemeritórne pojednávajúce pre nedostavenie sa odporcu a svedka, doručenie predvolania nemali vykázané;*
- 09. 10. 1997: *súd zaznamenal, že ustanoví vo veci súdnych znalcov na určenie zostatkovej hodnoty veci tvoriacich BSM. Pojednávajúce a rozhodnutie súdu na pojednávajúce nemalo žiadny praktický dosah na priblíženie sa súdu k meritórnemu rozhodnutiu vo veci;*
- 27. 11. 1997: *pojednávajúce trvalo asi 5 min., odporca bol prítomný, ale nebol vypočutý súdom;*
- 15. 10. 1998: *pojednávajúce sa uskutočnilo takmer po roku od posledného pojednávajúce, za ten čas súd nekonal žiadne úkony. Odporca bol prítomný, ale opäť nebol vypočutý súdom;*
- 15. 10. 1998; *pojednávajúce sa uskutočnilo takmer po roku od posledného pojednávajúce, za ten čas súd nekonal žiadne úkony. Odporca bol prítomný, ale opäť nebol vypočutý súdom;*
- 19. 11. 1998: *pojednávajúce trvalo asi 10 min., odporca bol prítomný, ale nebol vypočutý súdom;*
- 23. 02. 1999: *navrhovala som určenie znalcov na hodnotu motorových vozidiel, súd dodnes tento dôkaz nevykonal;*
- 15. 06. 1999: *môj výsluch na dožiadanom súde v Bratislave. Na tento úkon nebol dôvod, keďže som bola vypočutá na pojednávajúce dňa 23. 02. 1999 pred procesným súdom;*
- 22. 10. 2004: *procesný súd po prerušení pokračuje v konaní na základe môjho návrhu. Súd uložil odporcovi, aby predložil nájomné zmluvy a kúpno-predajné zmluvy o predaji automobilov a zbraní. Nestanovil odporcovi lehotu na splnenie, čím opäť umožnil preťahovanie sporu;*
- 19. 11. 2004: *odporca si nesplnil povinnosť podľa uznesenia posledného pojednávajúce dňa 22. 10. 2004. Súd z toho nevyvodil žiadne dôsledky;*
- 20. 01. 2005: *súd opäť vyzval odporcu pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, aby predložil nájomné zmluvy a ďalšie listiny už dávno predtým žiadané procesným súdom. Súd ustanovil znalca na ocenenie nehnuteľností;*
- 17. 06. 2005: *odporca nedoložil všetky doklady, ktoré mu súd uložil predložiť na predchádzajúcich pojednávajúciach a medzi dokladanými listami nájomných zmlúv boli*

nezrovnalosti. Súd opätovne určil odporcovi doložiť žiadané listiny, ale nie pod hrozbou pokuty;

- 07. 07. 2005: navrhovateľka aj odporca navrhujú reálnu del'bu nehnuteľností. Súd ustanovil znalcov. Vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 04. 2006 súd píše, že uznesenia o ustanovení znalcov boli expedované neskôr na výslovnú žiadosť navrhovateľky, pretože účastníci chceli ukončiť konanie dohodou. Takú žiadosť som nepodala. Po desaťročnom spore s odporcom som nepredpokladala, ani nepredpokladám, že s odporcom by bola možná dohoda;

- prerušenie konania od 15. 03. 2000 do 23. 06. 2004: súd prerušil konanie 18 C 96/95 o vyporiadanie BSM na dobu do skončenia konania sp. zn. 16 C 163/98 o určenie, či nehnuteľnosť patrí do BSM účastníkov. Súd prerušil základné konania o vyporiadanie BSM napriek môjmu nesúhlasu. Súd konanie prerušil na základe návrhu odporcu, ktorý odporca podal ešte v r. 1998. Súd vyhovel návrhu odporcu na prerušenie konania po viac než dvoch rokoch v úzkej časovej následnosti na moju sťažnosť o odstránenie priet'ahov v základnom konaní o vyporiadanie BSM. Prerušenie konania bolo zbytočné, pretože otázku vlastníctva nehnuteľností, riešenú v konaní sp. zn. 16 C 163/98 Okresného súdu Nitra si mohol procesný súd riešiť v konaní o vyporiadanie BSM.

Konanie o vyporiadanie BSM je štandardným súdnym konaním, ktoré nevyvoláva osobitné skutkové alebo právne otázky. Súd je povinný pripraviť a organizovať priebeh konania tak, aby konanie prebiehalo efektívne, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty medzi účastníkmi konania (rozsudok Ústavného súdu č. III. ÚS 107/04). Ústavný súd však už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že k zbytočným priet'ahom v súdnom konaní môže dôjsť nielen nekonaním príslušného súdu, ale aj nesprávnou (neefektívnou) činnosťou súdu, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníka súdneho konania vo veci, s ktorou sa na súd obrátil (II. ÚS 2/01).

Z uvedený dôvodov navrhujem, aby Ústavný súd mojej sťažnosti vyhovel. Poznámam, že procesný spis (18 C 96/95) je už naspäť v kancelárii Okresného súdu Nitra.

Súhlasím, aby Ústavný súd rozhodol bez prítomnosti účastníkov.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 96/95:

Dňa 25. mája 1995 podala sťažovateľka na okresnom súde proti odporcovi P. Z., N. (ďalej len „odporca“), návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), spolu s návrhom na predbežné opatrenie podľa § 102 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Dňa 11. septembra 1995 zákonná sudkyňa nariadila vo veci informatívny výsluch, ktorý sa mal uskutočniť 20. septembra 1995, v spise sa však nenachádza žiadny záznam o tom, že by bol takýto úkon realizovaný.

Dňa 10. októbra 1995 právny zástupca odporcu požiadal súd o zaslanie návrhu, aby sa mohli k veci písomne vyjadriť.

Dňa 7. februára 1996 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala z príslušného daňového úradu, aké daňové priznania podal odporca za roky 1991 - 1994.

Dňa 21. februára 1996 daňový úrad oznámil súdu výšku dane z príjmu zaplatenej odporcom v rokoch 1991- 1994.

Dňa 24. apríla 1996 sudkyňa nariadila pojednávanie na 21. máj 1996.

Dňa 21. mája 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 4. jún 1996 s tým, že budú vyžiadané majetkové priznania a bude vyzvaný príslušný živnostenský úrad informovať o tom, kedy a z akého dôvodu sťažovateľka zrušila živnosť, bude pripojený spis sp. zn. 17 C 58/91. Súd uložil právnenmu zástupcovi sťažovateľky „predložiť zmluvu o zapožičaní sumy“ matkou sťažovateľky.

Dňa 27. mája 1996 sťažovateľka doručila súdu svoje stanovisko k vyjadreniu odporcu.

Dňa 30. mája 1996 príslušný živnostenský úrad oznámil súdu, že sťažovateľka 16. októbra 1995 bez uvedenia dôvodov požiadala o zrušenie živnostenského oprávnenia, preto bolo toto rozhodnutím z 24. októbra 1995 zrušené.

Dňa 31. mája 1996 daňový úrad oznámil súdu príjmy sťažovateľky za roky 1991-1994.

Dňa 31. mája 1996 právny zástupca sťažovateľky ospravedlnil neúčast' na pojednávaní nariadenom na 4. jún 1996.

Dňa 4. júna 1996 bolo pojednávanie odročené na 20. jún 1996 s tým, že bude urgovaná ďalšia správa z daňového úradu.

Dňa 3. júna 1996 bol pripojený spis sp. zn. 17 C 58/91.

Dňa 11. júna 1996 príslušný daňový úrad oznámil súdu príjmy odporcu za roky 1991-1995 a doručil súdu kópiu majetkového priznania odporcu za rok 1993.

Dňa 20. júna 1996 právny zástupca odporcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 20. júna 1996 bolo pojednávanie odročené na 8. júl 1996 s tým, že budú vyžiadané správy z bánk. Právnomu zástupcovi odporcu bolo uložené, aby v lehote 3 dní predložil súdu číslo účtu odporcu v S.

Dňa 1. júla 1996 právny zástupca oznámil súdu, že odporca počas trvania BSM v Slovenskej kreditnej banke účet nemal.

Dňa 3. júla 1996 I., a. s., N., oznámila súdu stav na označených účtoch.

Dňa 28. júna 1996 V., a. s., N., oznámila súdu, že účty, ktoré v tejto banke otvoril odporca, boli na jeho žiadosť 16. januára 1995 zrušené.

Dňa 8. júla 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že právny zástupca sťažovateľky oznámi súdu, dokedy je pravdepodobná hospitalizácia jej matky, mala byť tiež vyžiadaná správa zo S., a. s.

Dňa 10. júla 1996 právny zástupca sťažovateľky oznámil súdu, že jej matka, ktorá mala byť vypočutá ako svedkyňa, bude práceneschopná asi 30 dní.

Dňa 15. júla 1996 S., a. s., doručila súdu požadované údaje.

Dňa 20. augusta 1996 právny zástupca sťažovateľky požiadal súd, aby matka sťažovateľky bola vypočutá dožiadaným súdom v Bratislave.

Dňa 23. augusta 1996 súd dožiadal Obvodný súd Bratislava II (ďalej len „obvodný súd“), aby vypočul matku sťažovateľky a súd tiež vyzval Policajný zbor Slovenskej republiky, okresné veliteľstvo Nitra, aby podal správu ohľadne označených motorových vozidiel.

Dňa 4. septembra 1996 Policajný zbor Slovenskej republiky, okresné veliteľstvo Nitra, podal súdu správu k označeným motorovým vozidlám.

Dňa 30. septembra 1996 obvodný súd doručil okresnému súdu zápisnicu o vypočutí matky sťažovateľky.

Dňa 16. októbra 1996 bolo nariadené pojednávanie na 24. október 1996.

Dňa 24. októbra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. november 1996 s tým, že budú vypočutí svedkovia Ing. R. P. a Ing. J. K.

Dňa 5. novembra 1996 svedok Ing. J. K. ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 5. novembra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 21. november 1996, s tým, že bude predvolaný svedok Ing. J. K.

Dňa 11. novembra 1996 právny zástupca odporcu požiadal súd „o *preloženie pojednávania*“.

Dňa 12. novembra 1996 súd zrušil termín pojednávania odročeného na 21. november 1996.

Dňa 16. decembra 1996 bolo nariadené pojednávanie na 21. január 1997, avšak 10. januára 1997 bol uvedený termín pojednávania bez uvedenia dôvodu bol zrušený.

Dňa 3. júla 1997 bolo nariadené pojednávanie na 17. júl 1997.

Dňa 17. júla 1997 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavil odporca.

Dňa 10. septembra 1997 súd nariadil pojednávanie na 9. október 1997.

Dňa 11. septembra 1997 správa katastra doručila súdu list vlastníctva č. 3739.

Dňa 9. októbra 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom ustanovenia znalcov na určenie zostatkovej hodnoty vecí tvoriacich BSM.

Dňa 9. októbra 1997 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-137 ustanovil znalca Dpt. L. K. na určenie hodnoty hnutelných vecí v lehote 30 dní.

Dňa 14. októbra 1997 menovaný znalec prevzal predmetný súdny spis.

Dňa 29. októbra 1997 sťažovateľka zložila zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 7. novembra 1997 znalec doručil súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 10. novembra 1997 bolo nariadené pojednávanie na 17. november 1997.

Dňa 25. novembra 1997 právny zástupca sťažovateľky požiadal súd o odročenie nariadeného pojednávania.

Dňa 27. novembra 1997 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 22. januára 1998 súd uznesením č. k. 18 C 96/95-156 priznal znalcovi odmenu.

Dňa 30. januára 1998 okresný súd dožiadal Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd II“) o vypočutie sťažovateľky v súvislosti s vypracovaným znaleckým posudkom.

Dňa 3. marca 1998 okresný súd II doručil súdu zápisnicu z výsluchu sťažovateľky.

Dňa 8. apríla 1998 sťažovateľka požiadala o delegáciu veci vedenej pod sp. zn. 18 C 96/95 z dôvodu vhodnosti a účelnosti okresnému súdu II.

Dňa 8. apríla 1998 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k žiadosti sťažovateľky o delegáciu veci.

Dňa 17. apríla 1998 sa odporca negatívne vyjadril k žiadosti o delegáciu veci.

Dňa 22. júna 1998 bol spis postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o prikázaní veci okresnému súdu II.

Dňa 7. júla 1998 bol spis vrátený okresnému súdu spolu s uznesením najvyššieho súdu z 26. júna 1998 č. k. Ndc 264/98-166, ktorým návrhu na prikázanie veci sp. zn. 18 C 96/95 okresnému súdu II nebolo vyhovené.

Dňa 30. septembra 1998 bolo nariadené pojednávanie na 15. október 1998.

Dňa 15. októbra 1998 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že na zastupovanie v spore splnomocnila advokátku JUDr. D. M. a súčasne požiadala o odročenie pojednávania.

Dňa 15. októbra 1998 bolo pojednávanie odročené na 19. november 1998.

Dňa 19. novembra 1998 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 19. novembra 1998 bolo nariadené pojednávanie na 23. február 1999.

Dňa 23. februára 1999 právny zástupca odporcu doručil súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu ochorenia odporcu.

Dňa 23. februára 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že súd „vo veci vykoná potrebné dokazovanie a ustanoví súdnych znalcov“.

Dňa 29. marca 1999 I., a. s., N., oznámila súdu požadované údaje.

Dňa 26. marca 1999 V., a. s., N., oznámila súdu, že označené devízové účty boli 13. marca 1995 zrušené.

Dňa 10. mája 1999 okresný súd dožiadal okresný súd II o vypočutie sťažovateľky.

Dňa 11. júna 1999 bol v spise zaznamenaný úradný záznam o tom, že právna zástupkyňa sťažovateľky telefonicky požiadala o stanovenie termínu výsluchu sťažovateľky, ktorý bol stanovený na 16. jún 1999.

Dňa 22. júna 1999 bola okresnému súdu doručená zápisnica z výsluchu sťažovateľky dožiadaným súdom.

Dňa 26. júla 1999 policajný zbor na žiadosť okresného súdu oznámil meno držiteľa motorového vozidla továrenskej značky Ford Tranzit a Ford Orion.

Dňa 15. marca 2000 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-196 prerušil napadnuté konanie do právoplatného skončenia vo veci sp. zn. 16 C 163/98. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2000.

Dňa 18. januára 2001 bol pripojený spis sp. zn. 16 C 163/98

Dňa 12. februára 2001 bol spis sp. zn. 16 C 163/98 vylúčený.

Od 28. novembra 2001 do 30. júla 2004 bolo v spise zaznamenaných 16 pravidelne opakujúcich sa úradných záznamov typu: „*Spis nemožno pripojiť, nakoľko nie je právoplatne skončená*“, alebo „*Vec 16 C 163/98 nie je skončená*“, alebo „*Spis 16 C 163/98 je na KS*“, a podobne.

Dňa 25. augusta 2004 sťažovateľka doručila súdu „*návrh na pokračovanie v konaní*“. Súčasne doložila „*rozsudok Okresného súdu v Nitre (č. k. 16 C 163/98-156), ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 6 Co 182/03 nadobudol právoplatnosť 23. 06. 2004*“.

Dňa 17. septembra 2004 bolo nariadené pojednávanie na 22. október 2004.

Dňa 22. októbra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 19. november 2004 s tým, že súd vo veci ustanoví znalca z odboru oceňovania nehnuteľností a vyžiada ďalšie správy.

Dňa 19. novembra 2004 sťažovateľka doručila súdu „*návrh na vydanie predbežného opatrenia*“, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi nenakladať s označenými nehnuteľnosťami.

Dňa 19. novembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. január 2005 s tým, že súd predvolá odporcu pod hrozbou poriadkovej pokuty a predvedenia a vyžiada si ďalšie správy.

Dňa 1. decembra 2004 príslušný daňový úrad doručil súdu daňové priznania odporcu k dani z príjmu fyzických osôb za roky 1994-2003.

Dňa 1. decembra 2004 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-238 vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť nenakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. 3739 k. ú. N. do právoplatného rozhodnutia v predmetnej veci o vyporiadanie BSM.

Dňa 13. decembra 2004 okresný súd urgoval Správu katastra N. na zaslanie LV č. 3739.

Dňa 20. decembra 2004 Správa katastra N. doručila súdu výpis z uvedeného listu vlastníctva.

Dňa 20. januára 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 10. február 2005 s tým, že súd ustanoví súdneho znalca na zistenie ceny nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 3739, z príslušného daňového úradu vyžiada kompletný spisový materiál ohľadne daňových priznaní odporcu za roky 1994-2004 a súčasne vyžiada majetkové priznania za tieto roky, z Mestského úradu v N., vyžiada kompletne daňové spisy odporcu ohľadne platenia dane z nehnuteľností za roky 1994-2004. Pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty súd uložil odporcovi, aby na budúcom pojednávaní predložil žiadané listiny.

Dňa 20. januára 2005 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-266 ustanovil znalca z odboru oceňovania nehnuteľností Ing. P. M., ktorému uložil, aby v lehote 20 dní od doručenia tohto uznesenia vypracoval znalecký posudok.

Dňa 31. januára 2005 právny zástupca odporcu doručil súdu požadované doklady.

Dňa 1. februára 2005 daňový úrad doručil súdu požadovaný spisový materiál.

Dňa 2. februára 2005 Mestský úrad v N. doručil súdu priznanie k dani z nehnuteľnosti zo strany odporcu.

Dňa 10. februára 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. marec 2005 s tým, že súd bude urgovať vypracovanie znaleckého posudku ustanoveným znalcom, bude zisťovať kto je vlastníkom zbraní uvedených v návrhu, a účastníkom bolo uložené v lehote 10 dní oznámiť návrhy na ďalšie dokazovanie.

Dňa 10. februára 2005 súd urgoval znalca na vypracovanie znaleckého posudku a požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Nitra (ďalej len „policajný zbor“) o oznámenie mena majiteľa dvoch zbraní.

Dňa 25. februára 2005 policajný zbor oznámil súdu požadované údaje.

Dňa 3. marca 2005 sa na súd dostavil znalec a prevzal spis sp. zn. 18 C 96/95 za účelom vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 7. marca 2005 sťažovateľka faxom doručila súdu žiadosť o odročenie pojednávania odročeného na 8. marec 2005.

Dňa 8. marca 2005 bolo pojednávanie odročené na neurčito pre neprítomnosť účastníkov konania.

Dňa 2. mája 2005 znalec doručil súdu vypracovaný znalecký posudok a vyúčtovanie znaleckej odmeny.

Dňa 9. mája 2005 bolo nariadené pojednávanie na 17. jún 2005.

Dňa 17. júna 2005 sťažovateľka doručila súdu „*podanie vo veci vyporiadania BSM*“.

Dňa 17. júna 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 7. júl 2005 za účelom zadováženia ďalších dôkazov.

Dňa 24. júna 2005 odporca doručil súdu svoje „*vyjadrenie*“.

Dňa 6. júla 2005 policajný zbor oznámil súdu požadované údaje.

Dňa 7. júla 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že vo veci bude ustanovený súdny znalec z odboru geodézie a kartografie a znalec z odboru stavebníctvo na posúdenie možnosti reálneho rozdelenia stavby.

Dňa 11. júla 2005 (prepísané na 11. december 2005) okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-412 ustanovil znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. A. K., ktorý mal v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia vypracovať znalecký posudok alebo geometrický plán na možnosť reálnej deľby spornej nehnuteľnosti.

Dňa 11. júla 2005 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-414 ustanovil znalca z odboru stavebníctvo Ing. I. C., ktorý mal v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia vypracovať znalecký posudok na ocenenie sporných nehnuteľností.

Dňa 2. augusta 2005 (prepísané na 2. december 2005) okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-410 ustanovil znalca z odboru stavebníctvo Ing. P. K., ktorý mal v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia posúdiť najmä možnosť reálnej deľby spornej nehnuteľnosti.

Dňa 12. augusta 2005 odporca doručil súdu svoj konkretizovaný „návrh na vysporiadanie BSM“.

Dňa 12. augusta 2005 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby sa vyjadrili k uvedenému návrhu odporcu.

Dňa 9. novembra 2005 sťažovateľka doručila súdu svoje vyjadrenie k návrhu odporcu z 12. augusta 2005.

Dňa 9. novembra 2005 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporcu, aby v lehote 15 dní zaujal stanovisko k vyjadreniu sťažovateľky.

Dňa 9. decembra 2005 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že vypovedala plnú moc advokátke JUDr. D. M.

Dňa 12. decembra 2005 sťažovateľka doručila súdu svoj „návrh ďalších úkonov“.

Dňa 12. decembra 2005 bolo nariadené pojednávanie na 20. január 2006.

Dňa 20. decembra 2005 sťažovateľka podala okresnému súdu „návrh na vydanie predbežného opatrenia“.

Dňa 1. januára 2006 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/05-442 návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia vyhovel. Toto rozhodnutie sa stalo vykonateľným 30. januára 2006.

Dňa 16. januára 2006 sťažovateľka urgovala doručenie predvolania na pojednávanie.

Dňa 19. januára 2006 matka sťažovateľky telefonicky ospravedlnila neúčast' sťažovateľky na pojednávaní 20. januára 2006.

Dňa 20. januára 2006 bolo pojednávanie odročené na 3. február 2006 s tým, že mali byť zadovážené ďalšie dôkazy.

Dňa 20. januára 2006 okresný súd požiadal policajný zbor o oznámenie mena majiteľa motorového vozidla Opel Omega Combi (...) a o oznámenie mena majiteľa pištole zn. Taurus 38.

Dňa 31. januára 2006 policajný zbor oznámil súdu požadované údaje ohľadom označenej pištole.

Dňa 31. januára 2006 svedkyňa A. M. - matka sťažovateľky - oznámila súdu, že k veci už bola raz vypočutá, preto považuje jej opätovné predvolanie na pojednávanie za „*naťahovanie konania*“.

Dňa 3. februára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. február 2006 s tým, že sťažovateľke bolo uložené, aby zaslala svoje písomné stanovisko k veci a odporcovi, aby predložil požadované listiny.

Dňa 3. februára 2006 právny zástupca odporcu doručil súdu vyjadrenie svojho klienta.

Dňa 3. februára 2006 policajný zbor oznámil súdu požadované údaje ohľadom motorových vozidiel.

Dňa 3. februára 2006 odporca podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 18 C 96/95-439.

Dňa 16. februára 2006 sťažovateľka doručila súdu „*stanovisko k vyjadreniu odporcu z 1. februára 2006*“.

Dňa 16. februára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že spis bude predložený na Krajský súd v Nitre (ďalej len „*krajský súd*“), aby rozhodol o odvolaní odporcu proti predbežnému opatreniu a budú zodvážené ďalšie dôkazy.

Dňa 16. februára 2006 okresný súd požiadal Národnú banku Slovenska o oznámenie hodnoty zostatku na označených účtoch v devízach.

Dňa 20. februára 2006 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 22. februára 2006 Národná banka Slovenska oznámila súdu požadované údaje.

Dňa 6. marca 2006 krajský súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia a zaslal sťažovateľke odvolanie odporcu proti napadnutému rozhodnutiu s tým, aby sa k nemu v lehote 10 dní vyjadřila.

Dňa 13. marca 2006 odporca zaplatil súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 16. marca 2006 sťažovateľka doručila krajskému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu odporcu.

Dňa 11. mája 2006 sťažovateľka doručila krajskému súdu „*doplnenie faktov (...)*“.

Dňa 2. mája 2006 krajský súd uznesením č. k. 7 Co 54/2006-505 zmenil napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že návrh na predbežné opatrenie zamietol.

Dňa 9. mája 2006 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/95-510 ustanovil znalca Ing. L. B. z odboru ekonomika a podnikanie na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 16. mája 2006 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/05-511 pripustil rozšírenie pôvodného návrhu sťažovateľky na vyporiadanie BSM aj „*o nájom za užívanie nehnuteľností*“ odporcom.

Dňa 23. mája 2006 okresný súd uznesením č. k. 18 C 96/05-518 uložil sťažovateľke, aby v lehote 5 dní oznámila mená a adresy nájomníkov „*o ktorých píše vo svojom písomnom podaní zo dňa 10. 5. 2006*“ a ďalšie údaje.

Dňa 31. mája 2006 znalec Ing. L. B. požiadal súd o zaslanie podkladov k vypracovaniu znaleckého posudku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 96/95 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o vypořiadaní BSM a „o nájom za užívanie nehnuteľnosti“ v okolnostiach danej veci môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s ustálením skutkového stavu aj viacnásobným znaleckým dokazovaním. Doterajší takmer sedemročný priebeh napadnutého konania (bez takmer štvorročného obdobia, kedy bolo konanie prerušené) však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Táto dĺžka

napadnutého konania - bez jediného rozhodnutia vo veci samej - je celkom zjavne neprimeraná.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutej veci, ústavný súd konštatuje, že na jej ťarchu treba pripísať skutočnosť, že sa nie vždy zúčastňovala na pojednávaniach, a to aj v prípadoch, keď súd nemohol bez jej účasti konať (napr. 4. júna 1996, 15. októbra 1998, 19. novembra 1998, hoci treba dodať, že sťažovateľka svoju neúčast' na pojednávaní spravidla ospravedlnila) a okrem toho podala aj „neúspešné“ procesné návrhy (napr. návrh na prikázanie veci inému súdu), a tak aj ona prispela k predĺženiu konania. Napriek tomu nemožno celkové správanie sťažovateľky kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú výlučne zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Na uvedené skutočnosti však ústavný súd prihliadol pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia v tejto veci.

Na druhej strane ale predkladanie návrhov, napr. na rozšírenie predmetu konania, nekvalifikuje ústavný súd ako skutočnosť, ktorá spôsobila zbytočné priet'ahy v konaní. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľkou procesnými predpismi (napr. OSP) na uplatňovanie a presadzovanie jej práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a konštatuje, že okresný súd nepreukázal vždy relevantnú procesnú činnosť a bol v danej veci aj opakovane nečinný, a to konkrétne od 25. mája 1995 do 7. februára 1996 (osem mesiacov) a od 12. novembra 1996 do 3. júla 1997 (sedem mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas najmenej pätnástich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Len tieto nečinnosti by však neznamenali aj porušenie označených základných práv sťažovateľky, pretože okresný súd vykonal vo veci značné množstvo pojednávaní, i keď ešte ani raz nerozhodol vo veci samej, teda ústavný súd neprehliadol snahu okresného súdu o odstránenie právnej neistoty sťažovateľky v napadnutom konaní.

Uvedená nečinnosť okresného súdu však nadobudla charakter zbytočných priet'ahov najmä podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v kontexte neprimerane dlhého, takmer sedemročného konania, ale aj neefektívneho konania okresného súdu v danej veci (nie je zlučiteľné s čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby o návrhu na predbežné opatrenie, ktorý bol súdu doručený 25. mája 1995 bolo rozhodnuté iba 1. decembra 2004). Vzhľadom na uvedenú nečinnosť a neefektívnu činnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Ústavný súd pritom neprihliadol na obdobie od 25. augusta 2000 do 23. júna 2004, pretože napadnuté konanie bolo v tomto období prerušené na základe uznesenia okresného súdu č. k. 18 C 96/95-196, proti ktorému s'ťažovateľka - v tom čase kvalifikovane právne zastúpená - nepodala odvolanie, preto na jej námietky, že konanie bolo „účelovo“ prerušené, nebolo možné prihliadnuť. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky, alebo prekážky na základe právoplatného rozhodnutia súdu, tak ako tomu bolo v danom prípade, neposudzuje ako zbytočné priet'ahy v súdnom konaní, resp. prejednanie veci v neprimeranej lehote (mutatis mutandis II. ÚS 3/00, III. ÚS 42/02, I. ÚS 124/04). Z dôvodu prerušenia napadnutého konania ak nedošlo k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným uvedeným uznesením, nemohli sa v prerušovanom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým k naplneniu účelu označeného základného práva, tak ako to už bolo uvedené. S ohľadom na tieto skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v napadnutom konaní počas prerušenia konania kvalifikoval ako porušenie práva s'ťažovateľky zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému

súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 100 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na neprimeranú dĺžku napadnutého konania, ale aj na to, *„že súd dočasne upravil pomery účastníkov konania“*, ako aj podiel sťažovateľky na zbytočných prietáchoch v napadnutom konaní, považuje ústavný súd za primerané v sume 40 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 8. februára 2006, podanie sťažnosti 14. marca 2006

a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 18. mája 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú v danom prípade sumu 8 682 Sk.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľkou rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2006